

Notat om principper for nye netbevillinger til eldistribution

Kontor/afdeling
EI 1

Dato
04-06-2024

Indledning

I Danmark har vi stort set adgang til elektricitet året rundt. Det skyldes bl.a., at vi har et velfungerende og robust eldistributionsnet, der skaber gunstige vilkår for et højteknologisk samfund, hvor virksomheder og borgere hver dag nyder godt af en stabil adgang til elektricitet.

De danske netvirksomheder varetager opgaven med at drive, vedligeholde og udbygge distributionsnettet og spiller derfor en afgørende rolle i sikringen af elforsynings sikkerheden. Netvirksomheder varetager således en samfundskritisk opgave og råder samtidig over en væsentlig del af Danmarks kritiske elinfrastruktur, der er en afgørende forudsætning for elektrificeringen af samfundet og for den grønne omstilling.

Det kræver derfor bevilling at varetage netvirksomhed i Danmark. Bevillingssystemet sikrer en nødvendig kontrol med kritisk infrastruktur og er et velegnet instrument til at understøtte en tidssvarende og effektiv drift og udbygning af distributionsnettet.

Notatet udlægger en række principper og tilhørende overvejelser, der rammesætter nye netbevillinger og genudstedelsen af disse, der skal erstatte nuværende netbevillinger fra 1. januar 2026. Formålet med notatet er således at skabe klarhed om de principielle rammer for nye netbevillinger.

Med genudstedelse af netbevillinger videreføres et bevillingssystem baseret på ret og pligt, hvor egnede virksomheder opnår eneret til at varetage netvirksomhed i en 20-årig periode mod efterlevelse af krav og vilkår, der følger af lovgivningen.

Udviklingen med nye typer netbrugere i forskellige konstellationer og et øget fokus på samplacering af forbrug og produktion har skabt behov for øget fokus på nettyper og afgrænsningen af det kollektive net. Det har således affødt nye perspektiver på netvirksomhedernes rolle som monopolejer af distributionsnet. De seneste ændringer af elforsyningsloven med nye lovgivningsmæssige rammer for

Energistyrelsen

Carsten Niebuhrs Gade 43
1577 København V

T: +45 3392 6700
E: ens@ens.dk

www.ens.dk

direkte linjer og interne elektricitetsforbindelser er blandt andet et udtryk for denne udvikling.

Udviklingen ændrer dog ikke på det helt grundlæggende princip om en samfundsøkonomisk hensigtsmæssig tilgang til elnettet, hvor det kollektive net spiller en hovedrolle i henhold til distribution af elektricitet.

Udgangspunktet skal derfor fortsat være længerevarende netbevillinger med eneret til netvirksomhed, der værner om et samfundsøkonomisk kollektivt elnet.

Principper for netbevillinger

Princip 1 – Kontrol med samfundskritisk infrastruktur

Netbevillinger skal bidrage til at sikre offentlig kontrol med samfundskritisk infrastruktur og herved understøtte elforsyningsikkerheden.

Princip 2 – Længerevarende bevillingsperiode

Netbevillinger genudstedes med fastholdelse af den nuværende lovbestemte bevillingsperiode for netbevillinger på 20 år af hensyn til at sikre stabile og forudsigelige rammer for distributionsnettet og investeringssikkerhed.

Princip 3 – Eneret til netvirksomhed

Netbevillinger skal give eneret til at varetage netvirksomhed i et netområde og herved understøtte en samfundøkonomisk drift og udbygning af det kollektive distributionsnet.

Princip 4 – Forbrugerindflydelse

Bevillingssystemet skal sikre forbrugerindflydelse, åbenhed om netvirksomhedernes drift og demokratisk tilsyn.

Princip 5 – Lokal værdi og forankring

Det skal fortsat være muligt at drive netvirksomhed i mindre netområder af hensyn til lokal værdi og forankring.

Princip 6 – Mulighed for genudstedelse af netbevillinger

Muligheden for genudstedelse af eksisterende netbevillinger skal sikre forudsigelighed i forhold til den nødvendige og igangværende udvikling af distributionsnettet

Bevillingssystemet

Det danske elnet og netvirksomheders rolle

Elnettet kan strukturelt opdeles i et transmissionsnet og et distributionsnet.

Førstnævnte ejes, drives og udvikles af den statsejede virksomhed, Energinet, og udgør det overliggende elnet, som transporterer strøm på spændingsniveauer over 100 kV og driver Danmarks udlandsforbindelser. Dette net kan betragtes som elnettets motorveje. De mindre veje, der leder strømmen helt ud til hustande og virksomheder, udgøres af distributionsnettet, som er det underliggende net tilkoblet transmissionsnettet, der fordeler strøm på spændingsniveauer under 100 kV.

Således tilsluttes typisk store elforbrugere og elproducenter, såsom datacentre og store havvindmølleparker til transmissionsnettet, hvorimod mindre elforbrugere og elproducenter, såsom almindelige hustande, virksomheder og mindre produktionsanlæg tilsluttes i distributionsnettet.

Netvirksomhedernes kerneopgave er specificeret i elforsyningslovens § 20, der fastlægger, at netvirksomheder skal sikre en tilstrækkelig og effektiv transport af elektricitet med tilhørende ydelser, herunder:

- vedligeholde, forstærke og udbygge distributionsnettet i det respektive netområde i fornødent omfang.
- tilslutte producenter og forbrugere af elektricitet til det kollektive elforsyningsnet.
- stille fornøden transportkapacitet til rådighed og give adgang til transport af elektricitet i pågældende distributionsnet.
- måle levering og aftag af elektricitet i nettet.

Derudover specificerer elforsyningsloven en række yderligere opgaver for netvirksomhederne, herunder for eksempel at opretholde den tekniske kvalitet i nettet.

Netbevillinger

Det følger af elforsyningsloven, at netvirksomhed kun kan udøves efter bevilling.¹ En netbevilling er et form for næringsbrev udstedt af Energistyrelsen², der giver bevillingshaver eneret til at varetage opgaven med at drive distributionsnet i et nærmere afgrænset netområde. Med eneretten følger en pligt til at varetage de bevillingspligtige opgaver efter gældende national lovgivning og relevant EU-lovgivning. Samtidig følger, at opnåelse og besiddelse af netbevilling kræver efterlevelse af krav, som fremgår af elforsyningslovens kapitel 7 og 8, herunder

¹ Ifølge Elforsyningslovens §19 stk. 1 kan transmissionsvirksomhed og netvirksomhed kun udøves efter bevilling, der kan gives til virksomheder, som opfylder kravene i kapitel 7 og 8. Kravene i kapitel 7 og 8 er siden oprettelsen af Energinet udelukkende fokuseret på netbevillinger til distributionsnettet.

² Jf. Bekendtgørelse om Energistyrelsens opgaver og beføjelser.

eksempelvis det centrale krav om besiddelse af fornøden finansiel, teknisk og personel kapacitet, der sikrer, at kun en egnet aktør med tilstrækkelig kapacitet kan opnå og besidde en netbevilling. Det fremgår således eksplicit i netvirksomhedernes nuværende netbevillinger, at de skal overholde og opfylde de til enhver tid gældende regler og forpligtelser i elforsyningsloven samt regler og forskrifter, som udstedes i medfør heraf.

For at sikre efterlevelse af regler, krav og vilkår skal klima-, energi-, og forsyningsministeren (ressortministeriet) i medfør af elforsyningsloven føre tilsyn med netvirksomhederne.³ Energistyrelsen fører både et årligt tilsyn og et løbende tilsyn i forbindelse med sagsbehandling af eksempelvis henvendelser og overdragelse af netbevillinger. Herunder føres der eksempelvis tilsyn med, at netvirksomhederne har den fornødne personelle, tekniske og finansielle kapacitet, der vurderes som afgørende forudsætninger for at varetage netvirksomhed. Nævnte kapaciteter skal hhv. sikre at:

- netvirksomheder har ansat personale, der kan tage ansvar for varetagelsen af den bevillingspligtige aktivitet.
- netvirksomheden besidder eller har adgang til teknisk ekspertise i, og teknisk viden om at drive, vedligeholde og udbygge eldistributionsnettet.
- netvirksomheden besidder finansielle ressourcer til at varetage sine aktiviteter.

Ud over kravene om fornøden kapacitet stiller elforsyningsloven også yderligere krav, som bevillingshaveren skal opfylde. Der gælder fx. krav om selskabsmæssig adskillelse, krav om forbrugerrepræsentation i netvirksomhedens besluttede organer, samt at netvirksomheden ejer nettet.

Ved netvirksomheders manglende opfyldelse af de regler og krav, der fremgår af elforsyningsloven og tilhørende bekendtgørelser, vil Energistyrelsen søge at sikre efterlevelse gennem først og fremmest dialog. Hvis dialog viser sig utilstrækkelig til at sikre efterlevelse af regler, kan der som næste skridt udstedes påbud og derefter bøder på baggrund af politianmeldelse. I sidste instans kan Energistyrelsen træffe afgørelse om at fratage netvirksomheden netbevillingen og kan sikre midlertidig overdragelse af opgavevaretagelse til Energinet.

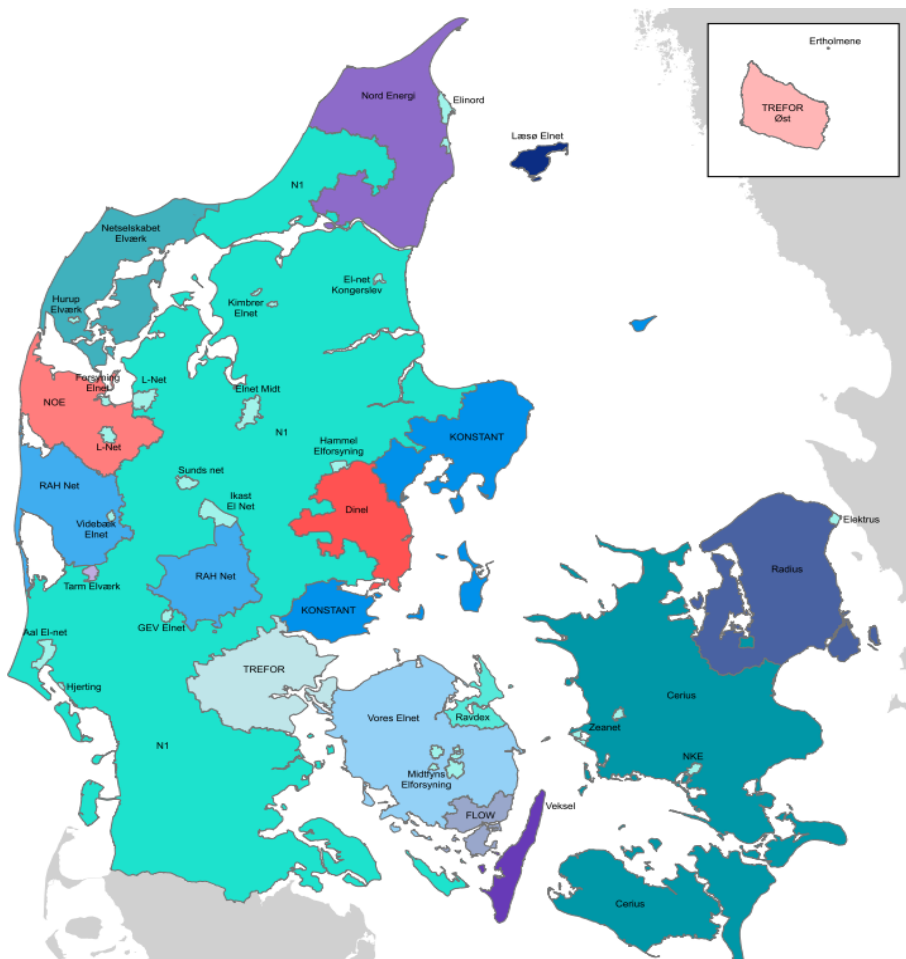
Nuværende netbevillinger giver netvirksomhederne visse grundlæggende rettigheder, såsom bevillingsperioden, eneretten til netvirksomhed i det geografisk afgrænsede bevillingsområde, der ikke umiddelbart kan ændres, når først bevillingen er givet. Det gør dog ikke bevillingssystemet statisk, idet

³ Elforsyningslovens § 51, stk. 1, pålægger klima-, energi-, og forsyningsministeren at føre tilsyn med, at de bevillingspligtige netvirksomheder overholder vilkårene i deres netbevillinger. Kompetencen til at føre dette tilsyn er delegeret til Energistyrelsen ved bekendtgørelse nr. 1068 af 25. oktober 2019 om Energistyrelsens opgaver og beføjelser.

netbevillingernes ophæng i elforsyningsloven bevirker, at bevillingshavere skal følge løbende ændringer i elforsyningsloven. Denne fleksibilitet skal sikre lovgivers mulighed for løbende at indpasse nye muligheder eller håndtere udfordringer på elforsyningsområdet.

Det nuværende landskab

Det nuværende bevillingssystem blev etableret i starten af 00'erne på baggrund af implementeringen af bevillingskravet i elforsyningsloven i forbindelse med revisionen af elforsyningsloven i 1999. Hidtil havde der alene været krav om bevilling for transmissions- eller distributionsanlæg beregnet for spændingsniveauer over 100 kV. Bevillingskravet er således af nyere dato set i forhold til distributionsnettet. I begyndelsen af årtusindskiftet udstedte Energistyrelsen mere end 100 netbevillinger til et tilsvarende antal ansøgere. På nuværende tidspunkt eksisterer der 36 bevillingshavende netvirksomheder med hver deres eksklusive netområder som ses afbilledet nedenfor.

Nuværende 35 bevillingshavende netvirksomheders netområder 1. juni 2024

35

netvirksomheder varetager pr. 1. juni 2024 det danske distributionsnet. I begyndelsen af årtusindskiftet udstedte Energistyrelsen mere end 100 netbevillinger.

Udviklingen fra mere end 100 til 35 netbevillinger skyldes i høj grad en tendens til konsolidering i branchen udtrykt ved fusioner og tilhørende bevillingsoverdragelser. Ikke desto mindre afspejler ovenstående billede væsentlige størrelsesmæssige forskelle mellem netvirksomhederne. For eksempel råder Radius over mere en 1 million afregningsmålere, hvorimod en netvirksomhed som Aal Elnet råder over ca. 1.900 målere.

Principper for nye netbevillinger

Princip 1- Kontrol med samfundskritisk infrastruktur

Netbevillinger skal bidrage til at sikre offentlig kontrol med samfundskritisk infrastruktur, og herved understøtte elforsyningssikkerheden.

Som nævnt er et velfungerende distributionsnet en grundlæggende forudsætning for levering af kritiske samfundsydelser såsom vandforsyning, hospitalsvæsen og politivæsen i et moderne samfund. Danmark er i dag begunstiget med et distributionsnet, der udmærker sig ved en høj elforsyningssikkerhed med strøm i kontakten 99,9 procent af tiden⁴. Hvilket er blandt de højeste niveauer af elforsyningssikkerhed i Europa.

99,9 pct.

af tiden er der strøm i kontakten.

I kraft af distributionsnettets status som samfundskritisk infrastruktur er det i samfundets interesse at sikre, at distributionsnettet drives og udvikles af virksomheder med de rette forudsætninger. Med den grønne omstilling og bevægelsen mod et stadigt mere elektrificeret samfund er behovet for at sikre den kritiske infrastruktur blevet mere aktuelt. Bevillingssystemet som det kendes i dag vurderes i den sammenhæng at være et vigtigt instrument til at sikre disse hensyn.

Bevillingssystemet kan blandt andet betragtes som et styrings-og kontrolsystem, hvor den politiske styring følger af lovændringer vedtaget af Folketinget, og kontrollen udøves konkret igennem tilsyn med netvirksomhedens efterlevelse af de til enhver tid gældende regler og forpligtelser.

Bevillingssystemet er samtidig også et værn mod uønskede aktører i sektoren, idet bevillinger ikke kan overdrages uden godkendelse og er undtaget fra retsforfølgning, der kunne lede til overtagelse af aktører, der ikke på betryggende vis kan overholde de pligter, der følger med eneretten til at varetage netvirksomhed.

Princip 2 - Længerevarende bevillingsperiode

Nye netbevillinger udstedes med fastholdelse af den nuværende lovbestemte bevillingsperiode for netbevillinger på 20 år af hensyn til at sikre stabile og forudsigelige rammer for distributionsnettet og investeringssikkerhed.

Danmark ser ind i en elektrificering, der kræver massive investeringer i distributionsnettet. Konkret skal der blandt andet investeres i elkabler og transformerstationer, der skal graves ned og opføres.

⁴ [Se link til rapport om elforsyningssikkerhed frem mod 2030](#)

En bevillingsperiode på 20 år giver en langsigtet investeringsikkerhed, der understøtter, at netvirksomheder i deres netplanlægning og omkostningstunge netinvesteringer typisk skal forholde sig til en lang investeringshorisont. Nærmere sagt giver en 20-årig periode ligeledes mulighed for at optimere investeringsbeslutninger ud fra forventet fremtidigt kapacitetsbehov og usikkerheden herom. Altså fastholdes en 20-årig bevillingsperiode, der sikrer stabile og forudsigelige rammer, når der skal bindes store investeringsbeløb i elnettet.

Princip 3 – Eneret til netvirksomhed

Netbevillinger skal give eneret til at varetage netvirksomhed i et netområde og herved understøtte en samfundsøkonomisk drift og udbygning af det kollektive distributionsnet.

Netvirksomhed anses fortsat som et naturligt monopol⁵. Det vurderes, at fri konkurrence i forhold til etablering og drift af kollektivt distributionsnet medfører risiko for etableringen af parallelle elnet. Parallelle distributionsnet vurderes uhensigtsmæssigt i et samfundsøkonomisk perspektiv, idet omkostningerne ved etableringen af et konkurrerende net overskygger den potentielle samfundsgevinst ved øget konkurrence. Netbevillinger skal derfor i udgangspunktet sikre en bevillingshaver eneret og pligt til at varetage netvirksomhed, herunder etablere og drive distributionsnet i et specifikt netområde i hele bevillingsperioden.

Med eneretten følger også en række pligter og opgaver som netvirksomheden skal varetage, ligesom netvirksomhed som aktivitet er underlagt en betydelig regulering i henhold til elforsyningsloven og EU-regulering, jf. ovenstående introduktion til bevillingssystemet.

Nye netbrugere og samplacering

Over de senere år har man fra lovgivers side blandt andet styrket den enkelte netbrugers rolle som proaktiv aktør i den grønne omstilling.

Ændringerne i lovgrundlaget i forbindelse med indførelse af regler om interne elektricitetsforbindelser og direkte linjer⁶ er eksempler på, at udviklingen i elsektoren kan skabe behov for lovgivningsmæssigt at klarlægge:

- hvad der er kollektiv netvirksomhed og kræver netbevilling
- hvad der kan drives som private net.

⁵ Et naturligt monopol antages at være til stede, hvis de samfundsøkonomiske omkostninger ved at lade markedet forsyne af en enkelt virksomhed er lavere end ved at dele markedet mellem flere virksomheder, hvilket fx typisk er tilfældet, hvis der er tale om netbundne aktiviteter.

⁶ [Se L 37 Forslag til lov om ændring af lov om elforsyning og lov om afgift af elektricitet](#) for mere information og regler for interne elektricitetsforbindelser og direkte linjer.

Distinktionen og afgrænsningen mellem kollektivt distributionsnet og ikke-kollektivt net er fastlagt i elforsyningslovens definition af kollektivt net, hvor blandt andet levering af elektricitet til en ubestemt kreds af elforbrugere er en afgørende betingelse for definitionen.⁷

Den grønne omstilling er i vidt omfang afhængig af en omfattende elektrificering af det danske samfund. Her forventes samplacering af lokal elproduktion og elforbrug at spille en central rolle. Samplacering af forbrug og produktion kan for eksempel tilskyndes gennem energifællesskaber⁸ eller industrifællesskaber, hvor ideen er at kombinere det at producere, dele, lagre og forbruge elektricitet i et lokalt samarbejdende fællesskab.

Efter gældende regler kan netbrugere ikke drive og eje distributionsnet. Således skal deling af elektricitet mellem forskellige netbrugere i et område, der eksempelvis indgår i et energifællesskab eller industrifællesskab, ske gennem kollektivt net, som kun kan ejes og drives af den netvirksomhed, der har ret og pligt til dette. Denne tilgang er i overensstemmelse med hensynet om at undgå en samfundsøkonomisk u hensigtsmæssig etablering af parallelle distributionsnet.

Det kan ikke udelukkes, at der i løbet af næste bevillingsperiode på tilsvarende vis som i forbindelse med lovændring om interne elektricitetsforbindelser og direkte linjer kan komme nye lovændringer, hvor Folketinget beslutter at justere grænserne mellem kollektive og private net, herunder f.eks., hvis Danmark vælger at implementere den valgfri artikel 38 i elmarkedsdirektivet⁹ angående lukkede distributionssystemer.

Artiklen tillader, at medlemsstater definerer visse virksomhedsnet som "lukkede distributionssystemer". Direktivet afgrænser de pågældende elnet som net på et geografisk afgrænset område,

- som forsyner virksomheder, hvis aktiviteter er funktionelt integrerede ud fra tekniske eller sikkerhedsmæssige hensyn eller
- som hovedsagelig forsyner virksomheder, der er selskabsmæssigt forbundet med ejeren eller operatøren af nettet.
- som ikke forsyner husholdningsforbrugere.

I så fald vil konsekvensen være en begrænsning af den relevante netvirksomheds eneret. Det skal understreges, at specifikke justeringer af eneretten vil kræve en særskilt behørig lovgivningsproces og vurdering af eventuelle ekspropriationsretlige

⁷ Kollektivt elforsyningsnet, som har til formål at levere elektricitet til en ubestemt kreds af forbrugere, samt net, som ejes af en kollektiv elforsyningsvirksomhed, og som har til formål at forbinde en forbruger direkte med transmissionsnettet, jf. elforsyningsloven § 5, pkt. 9.

⁸ [bekendtgørelse om VE-fællesskaber og borgerenergifællesskaber og forholdet mellem VE-fællesskaber og borgerenergifællesskaber og elhandelsvirksomheder og kollektive elforsyningsvirksomheder](#)

⁹ [Link til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV \(EU\) 2019/944 af 5. juni 2019](#)

forhold.

Princip 4 – Forbrugerindflydelse

Bevillingssystemet skal sikre forbrugerindflydelse og åbenhed om netvirksomhedernes drift og demokratisk tilsyn.

Baggrunden for ønsket om forbrugerindflydelse har historisk været at sikre forbrugerne tilstrækkelig indflydelse på driften af netvirksomhederne, da forbrugerne har bidraget til at opbygge eldistributionsnettet. Historisk set blev for eksempel elforsyningen i Danmark opbygget af kommuner i byerne og af andelsselskaber på landet.

Da forbrugerne i dag som regel er direkte eller indirekte medejere af deres netvirksomheder og har en interesse i udbygning og drift af distributionsnettet, vil forbrugerne også med de nye bevillinger blive sikret indflydelse i netvirksomhederne.

Konkret sikrer bevillingssystemet forbrugerindflydelse gennem elforsyningslovens regler om forbrugerrepræsentation (forbrugerrepræsentationskravet)¹⁰. Grundlæggende sikrer reglerne, at forbrugerne kan opnå direkte eller indirekte indflydelse i netvirksomhederne via valgbare repræsentanter. Herved får forbrugerne repræsentativ adgang til beslutningsprocesser og relevante informationer. Denne adgang muliggør samtidig et demokratisk tilsyn med netvirksomheders virksomhedsledelse og forskellige dispositioner.

Samtidig fordrer repræsentationskravet dialog med forbrugerne, der for eksempel kan spille ind med forslag og gøre opmærksom på udfordringer i netområdet, som netvirksomheden bør tage stilling til.

Princip 5 – Lokal værdi og forankring

Det skal fortsat være muligt at drive netvirksomhed i mindre netområder af hensyn til lokal værdi og forankring.

Historisk set blev elnettet som nævnt bl.a. opbygget af lokale andelsselskaber på landet, der var forankret i forenings- og andelstanken. I dag eksisterer der en række mindre netvirksomheder, der forsyner et begrænset antal netkunder og råder over relativt få netaktiver. Disse netvirksomheder ses afbilledet på kortet på side 5, som de mindre netområder.

Reguleringen af netvirksomhederne er gennem de senere år blevet mere omfattende og krævende at efterleve. Udviklingen drives eksempelvis af behovet for digitalisering, fokus på GDPR og øvrige tiltag, der skal sikre, at

¹⁰ Se §40-44 i elforsyningsloven.

netvirksomhederne driver og udvikler distributionsnettet på en tidssvarende og omkostningseffektiv måde.

De små netvirksomheder har alt andet lige ikke de samme ressourcer som større netvirksomheder til at efterleve en mere ressourcekrævende regulering, idet store netvirksomheder modsat de små kan udnytte deres stordriftsfordele.

Reguleringen har løbende bestræbt sig på at tage højde for, at små netvirksomheder ikke udsættes for ikkeproportionale omkostninger. Det ses for eksempel ved, at krav om ledelsens habilitet kun gør sig gældende for netvirksomheder med 100.000 tilsluttede elkunder eller mere, ligesom der for de samme netvirksomheder gælder særlige regler for dataadskillelse.¹¹

Trods denne udvikling skal det fortsat være muligt at eje og drive en netvirksomhed med få netkunder, hvis der er interesse for det i lokalområdet, da disse kan skabe værdi lokalt for eksempel i form af lokal og økonomisk forankring i mindre landsbysamfund. Dette hensyn, blev også fremhævet af et flertal i Folketinget i en betænkning afgivet af Klima-, Energi- og Forsyningsudvalget den 14. december 2021¹².

Bevillingssystemet skal fortsat sikre rammevilkår, der ikke underminerer de små netvirksomheders virke. Ikke desto mindre vil der være en forventning om, at alle bevillingshavende netvirksomheder opretholder en tidssvarende netvirksomhed. I denne forbindelse bemærkes, at netvirksomheder fortsat skal have mulighed for at indgå samarbejdsaftaler med eksterne parter, der eksempelvis kan hjælpe med at varetage opgaver med datafrisættelse og måling af forbrug og produktion, der kræver omkostningstunge digitale værktøjer.

Princip 6 – En genudstedelse af netbevillinger

Muligheden for genudstedelse af eksisterende bevillinger skal sikre forudsigelighed i forhold til den nødvendige og igangværende udvikling af distributionsnettet.

Drift og udbygning af kritisk elinfrastruktur kræver som nævnt netvirksomheder med de rette kapaciteter. De eksisterende bevillingshavende netvirksomheder har generelt set demonstreret, at de kan løfte opgaven, hvilket Energistyrelsens tilsyn overordnet bekræfter.

I en tid med store omvæltninger i energisektoren, hvor forsyningssikkerheden udfordres af internationale spændinger, og elnettet skal håndtere elektrificeringen og den grønne omstilling, vejer erfaring og netkendskab tungt.

¹¹ Jf. netvirksomhedsbekendtgørelsen § 5, 6 og § 12, stk. 2.

¹² [Link til betænkning](#)

En alternativ konkurrenceudsættelse af netbevillingerne vil være forbundet med risiko for eksempelvis komplicerede og langstrakte overdragelser af netaktiver til nye netaktører uden lokalt netkendskab eller komplekse situationer i tilfælde af adskillelse af ejerskab af net og driftsopgaven knyttet til bevillingen.

Et scenarie som dette vil alt andet lige være uhensigtsmæssigt i en tid, hvor der er brug for forudsigelighed i forhold til den nødvendige og igangværende udvikling af distributionsnettet.

Nye netbevillinger skal derfor udelukkende kunne udstedes som en genudstedelse af eksisterende netbevillinger. Det vil sige, at kun de i ansøgningsperioden aktuelle netvirksomheder får mulighed for at ansøge om genudstedelse af deres eksisterende netbevillinger. Selve ansøgningsproceduren, der klarlægger ansøgningskriterier mm., fremlægges i behørig tid forud for ansøgningsperioden.

En genudstedelse vil fortsat kræve, at Energistyrelsen på baggrund af en behørig ansøgningsproces vurderer, at netvirksomheden fortsat kan leve op til de krav og vilkår, som vil fremgå af de nye netbevillinger.